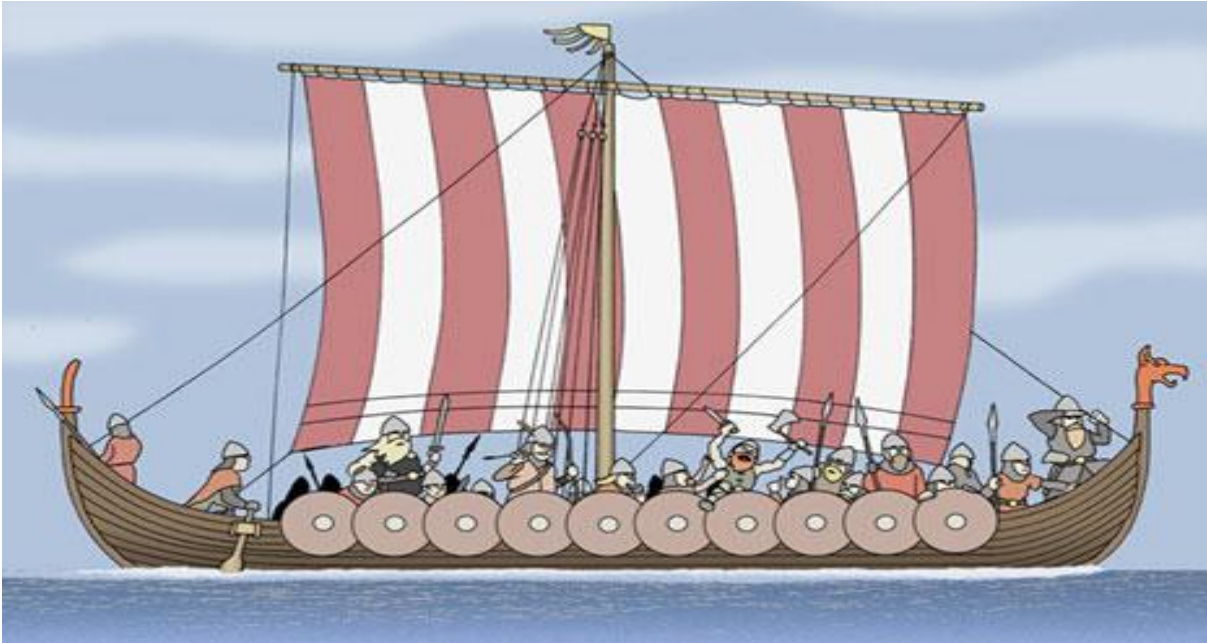


va

Sommertogt 2010



.....**Vikingeflåden**.....



De vilde vikinger

Sjønne, Svend, Ib, Karl og Knud Erik

.....og deres skønne havfruer.....



Grethe, Birthe, Conny, Ingelis og Stine

Der var i vinterens løb, blevet "luftet planer" om en fælles sommertogt med hele "flåden" igen – også kaldet vikingerne....hvilket er til at forstå – for det er kun folk med vikingeblood i årerne der gider at tage på sommertogt i regn, blæst og kulde.

Der blev holdt et lille formøde, hvor de endelige planer blev lagt. Karl havde medbragt et vejkort over Tyskland, som der lige blev kastet et blik på....og efter to minutter, var planen klar.....ud til Hals og til højre!!!!!!.....så var det på plads, og så hyggede vi os resten af aftenen.

Onsdag d. 09.06 forlod Nirvana Thisted Havn. Vi sejlede hjemmefra kl. ca. 11 om formiddagen, efter at vi havde taget afsked med Hyldig , som lige ville ønske os god tur. Turen var blevet fremskyndet é'n dag, på grund af vejrmeldingen. Vi satte kursen mod Attrup og ville så mødes med de andre i Nibe, hvor hele flåden var inviteret til komsammen på terrassen, hos Johanne og Tom. Det var desværre ikke alle der kunne komme, men de ville så, støde til senere. Ib skulle lige have Mors Rundt med, og Birthe var på Femø, for at hilse på de kongelige.....og det har, især jeg.....stor forståelse for.

Vi havde haft vanvittigt travlt de sidste dage inden afrejsen, og der blev skrevet laaaaange lister og krydset af, ligesom vi fik købt og pakket det hele ned. Var bange for at båden var så fyldt, at den kom til at ligne en muslinge båd med fuld last. Der hvor man kun kan se styrehuset.....

Vejret var diset og køligt...og vi sejlede selvfølgelig i modvind, men det kunne nu ikke ødelægge den dejlige frihedsfølelse man får når man kommer ombord i en båd. Håber at vi får en rigtig dejlig tur og at vi alle kommer hjem i god behold og uden uheld.

Da vejret var køligt, var vi glade da vi så Attrup havn, nu skulle det blive dejligt at komme i havn og få varmet maden. MEN glæden stoppede brat, da vi gik på grund ud for havnen,- kom heldigvis fri ved egen hjælp. Har været der mange gange i årenes løb.....og må sige, at de ALDRIG har gjort det nemt for sejlerne at finde derind. De har ikke fundet ud af, at det eneste rigtige er, at markere indsejlingen med BÅDE røde OG grønne afmærkninger.....HVOR SVÆRT KAN DET VÆRE???

Fortsatte til Nibe.....for første gang ,i alle de 35 år vi har sejlet. Det gik fint for her var afmærkningerne ikke til at tage fejl af.....det ville heller ikke være så godt at gå på grund her- mågerne stod på nogle store sten lige ved siden af sejlrenden!!!!Nibe er et skønt sted og vi fandt en dejlig plads i havnen(troede vi)- fik tændt for varmen og fik varmet den medbragte mad - herligt at komme i havn.

Næste dag – bytur i Nibe. Vi opdagede nemlig, at vi ikke havde en stegepande ombord. Har mistet/glemmt den et eller andet sted og måtte så ud og investere i en ny. Det blev en længere tur i regnvej, men da vi havde klædt os på efter det, nød vi faktisk turen og den rene ,dejlige luft.

Lau Ida med Stine og Knud Erik, var ankommet to dage før, og Ditte med Sjøanne og Conny, dukkede op sidst på aftenen.....og så var der tre.....

Fredag aften var vi jo inviteret til spisning hos Tom og Johanne. Vi havde en rigtig dejlig aften, hvor vi fik rigtig lækker mad med diverse vine til, og der blev snakket og drillet. Tom havde mænerne med ude for at se på den nye motor han har købt til båden....meeeen det var vist også et påskud til lige at få en pilsner, som han havde anbragt i motorkassen.....tjah.....mænd....altså!!!Senere hyggede vi os med kaffe og "fløde"så de var nær aldrig kommet af med os igen. Tom fortalte, at vi faktisk lå på en plads havde haft engang, men der var så urolig når der var vestenvind....hvilket der jo oftest er....så de havde heldigvis fået en anden.

Vi forstod, hvad han mente da vi kom hjem til båden, for bådens stævn m. ankeret, lå og gnubbede oppe i broen. Skipper og jeg forsøgte i mørket, at få skubbet båden ud fra broen og få strammet fortøjningerne, men det var helt umuligt. Alt imens Skipper holdt båden fra broen, løb jeg over og fik fat i Knud Erik og Sjøanne , som lå ved en anden bro. De kom lynhurtigt til hjælp, men det var temmelig nervepirrende, at skulle til at flytte båd i kuling og nattemørke. Heldigvis blev det klaret, også selv om bov propellen strejkede ...sådan noget sker selvfølgelig på det mest kritiske tidspunkt. Vi fik heldigvis en fin plads længere inde, på modsatte side af broen, med stævnen op i vinden.....og så blev der ro i båden, og vi fik sovet. Det er fordelen ved at vi sejler sammen, at vi kan hjælpe hinanden. Det var sørme blevet en lang nat, hvis Skipper og jeg skulle have skiftedes til, at stå oppe på broen og skubbe båden ud.....pyyyh sikke en nat.....

Næste dag- stadigvæk kuling...og regn....MEN pigerne havde lånt Johannes lille "rappe" Citroen, så vi kunne komme ind og se Friis- det nye indkøbscenter. Vi havde travlt med, at komme af sted, og det gik også fint med, at komme derhen - og også ned i parkeringskælderen. Johanne havde vist haft sine tvivl, for hun havde lavet en " idiotsikret" tegning, som vist ikke engang blev brugt. Vi noterede os nøje, hvilket kælderetage vi holdt på (-2 hed den), og vi holdt desuden lige ved en søjle- fint- der var tjek på tingene.....troede vi!!!!.

Vi hyggede os rigtig. Op og ned af rulletrapper - ind og ud af butikkerne.....ose/shoppe genet blev rigtig motioneret ,og til sidst sluttede vi af med en kop kaffe i en lille cafe. Glade, tilpasse og udmattede gik vi ned i parkeringskælderen, nu skulle det blive godt, at komme hjem – så vi vaklede trætte ned i parkeringskælder nr. -2.....MEN AK!!!!!!.....hvor var bilen???Vi ledte og ledte efter en lille hvid bil, placeret ved en søjle. Søjler var der nok af, men desværre ikke en lille hvid bil. Parkeringskælderen var efterhånden næsten helt tom....men vi kunne alligevel ikke få øje på en lille hvid bil ved en søjle. Havde dog gået efter et par stykker, som ved nærmere eftersyn, viste sig ,IKKE, at være Johannes.

Så måtte vi ned på parkeringskælder nr.-3....måske havde vi læst forkert (på et kæmpeskilt???)...heller ingen bil. Nu var jeg efterhånden overbevist om, at den var stjålet,,,,selv om jeg havde set, at Stine låste den. Pludselig bar vore trætte ben os hen i en afdeling, hvor der stod -3 i den ene retning og -2 i den anden retning. Og lige DER...ved -2 OG en søjle, stod det lille vidunder.....og alle var glade.

Vi grinte og grinte på vejen hjem, men kunne alligevel ikke lade være med, at fortælle om episoden, selv om vi blev godt og grundigt til grin.

Om aftenen havde vi fælles hygge i klubhuset, hvor Sjøanne serverede hummerhaler, som han havde med hjemmefra, og Tom og Johanne havde resterne fra den foregående aften med, så det blev et helt festmåltid. Vi hyggede os rigtig og underholdningen stod Anna og Ida for.

Vejrmeldingen lød på aftagende vind om søndagen, men den har HAN vist ikke hørt, for i skrivende stund hylér vinden for fuld kraft, og båden rykker i fortøjningerne. Nibe er godt nok et dejligt sted.....men vi havde nu ikke planlagt, at bosætte os der.

Kom først af sted næste dag, men så havde vi også travlt. Sejlede til Ålborg, hvor vi fandt en fin plads i havnen.....der var dog et lille **men** ved det, for vi skulle balancere på en bjælke for at komme over på broen. Det var næsten en form for spiritusprøve, at komme over på broen ...og tilbage igen!Fik en "landingsøjl" i Lau Ida, hvor vi piger aftalte en lille by tur. Den blev nu ikke så lille for vi var lige en tur forbi Utzon bygningen og inde og se Nordkraft. Ålborgenserne forstår, at restaurere og bevare gamle bygninger.....jeg kunne godt tænke mig at Teknisk Forvirring i Thisted, blev sendt på kursus i Ålborg.....måske kunne vi så undgå flere UPSér i Thisted.

Da vi kom op i gågaden var Conny og jeg så heldige, at vi begge sparede henholdsvis 400 kr og 350,-på noget der var sat så meget ned - dygtige piger!(tror jeg også vore mænd synes).Sluttede byturen af med en kop kaffe og fik hvilet vore trætte ben, inden vi igen slæbte os ned til båden.

Om aftenen grillede vi ved klubhuset , hvor en masse Ålborgsejlere også hyggede sig. Fik kontakt med Birthe og Svend.De var sejlet hjemmefra, og lå i Løgstør.

Næste dag lød vejrmeldingen på sol og næsten ingen vind....men hvad vågnede vi op til...Regnvejrr!!!!Da vi havde fået morgenkaffe, tittede solen heldigvis frem, og så steg humøret et par grader. Det var helt underligt, at vindretningen passede, så vi kunne få sejlet op. Havde en fin tur til Øster Hurup. Det var så køligt, at vi måtte tage mere og mere tøj på.Svend havde kaldt over radioen.....havde spurgt om der var nogle thyboer der lyttede med. Som Vaskeægte thybo, tog jeg fluks røret(forståeligt at Stine og Knud Erik ikke reagerede..... er morsingboere)Svend oplyste, at de også var på vej mod Øster Hurup. Fik en

"landingsøl" i Ditte, sammen med Ingelis og Niels Jørgen, som var på vej til Stockholm. Det var rigtigt sommervej i havnen og noget af tøjet blev smidt.

Senere ankom Penelope med Svend og Birthe.....**og så var der fire.....**

Gensynsglæden var stor, og selv om vi alle var lidt trætte efter sejlturen, besluttede vi at grille sammen om aftenen. Mændene havde fundet et sted, hvor der både var læ og samtidig solskin, og snakken gik...herligt.

Sejlede først fra Øster Hurup kl. 11om formiddagen, for der skulle lige handles ind....og Conny havde set en sportsforretning, hvor der kunne SPARES en masse penge.....og nogle(her nævnes ingen navne) fik da også gjort nogle gode handler og sparet en del.

Derefter blev fortøjningerne kastet og kursen sat mod Grenå. I begyndelsen var der en fin vind og sejlene blev sat, men senere måtte de tages ned og " jerngenuaen" tændt. Det blev varmere og varmere.... Og til sidst kunne vi sandelig tage solbad!- det var pragtfuldt og humøret var i top, da vi indtog landingsølet i Nirvana.

Næste morgen besluttede vi, at sejle til Egå, og tage en overliggerdag. Startede tidligt om morgenen, og det var hundekoldt. Vi tog mere og mere tøj på, og til slut var det både med vanter og huer...og jeg sad samtidig pakket ind i et tæppe....mid i Juni måned!!!!!!Da vi nærmede os havnen begyndte det igen at blive varmere, og da vi var ved at fortøjre, var det blevet så varmt, at vi var ved at omkomme i alt det tøj.

Vi nød rigtig at komme i havn, og Penelope serverede landingsøl oppe på landjorden. Om aftenen grillede vi sammen på en dejlig plads, hvor der var helt læ. Sjønne havde pyntet bordet med hybenroser, som han selv havde plukket(hugget)....så der manglede ikke noget. Vi nød rigtig aftenen og kunne næsten ikke nænne, at afslutte den.

Næste dag var der pigetur til byen. Jeg var godt nok lidt betænkelig ved busturen derind, da jeg som bekendt, har dårlige erfaringer med "bussemænd" i Århus. Tur en gik så fint, som den nu kan gå, når man lige ser bort fra vores kamp for, at få trukket billetten i automaten, og samtidig holde os på benene når "bussemanden"- med jævne mellemrum - huggede bremserne i, så spædbørn, parykker og løse tænder fløj rundt i bussen.....foruden gangbesværede ældre mennesker. Ja, så tænker man - gad vide, i hvilken automat han har trukket sit kørekort.

Nå, vi kom trods alt ind til byen. Vi startede på kunstmuseet Aros, hvor vi først så særudstillingen i kælderen....og noget af det var også meget sær.....men andet var meget imponerende. Derefter tog vi de steder vi mente, var mest interessante, og endte til slut på 8. etage....og vi gik på trapper og trapper.....men det var besværet værd. Senere slappede vi af i cafeen med en sandwich.....og man må indrømme, at kunst kan være svær at forstå, men det var endnu sværere, at få spist den dejlige sprøde sandwich ved hjælp af sløve bordknive, så det var virkelig en ulige" kamp".....men det lykkedes dog til sidst. Vi sluttede turen af i gågaden. Ind og ud af butikker....og til slut med bussen hjem.

Næste dag vågnede vi op til gråvej. Vi havde både fået morgenmad og bad, inden vi opdagede, at Ib og Ingelis var ankommet i løbet af aftenen. De havde sejlet i strid **modvind**, og var først kommet i havn omkring tolvtiden om aftenen. Båden blev flyttet over til "vores bro"**—og så var vi fem.....nu var flåden fuldtallig.**

Vi besluttede, at tage endnu en overliggerdag, og så fik vi hver især, besøg af familie. Ryan og pigerne kom til frokost, da Maiken skulle lave opgaver. Det var så skønt, at se dem og vi hyggede os rigtig. Efter aftensmaden hentede de Maiken på hjemvejen, og det var et par trætte tøser de havde med hjem.

Senere på aftenen blev der holdt skippermøde i Lau Ida, og det blev besluttet, at vi ville tidligt af sted næste dag, til Juelsminde. Vi vågnede op til højt solskin, men senere forandrede vejret sig, og det trak sammen til tordenbyger rundt om os. Heldigvis gik de alle i opløsning igen, men netop som vi havde fundet en plads i havnen, kom der en ordentlig byge, og vi skyndte os, at få fortøjningerne på, - og så i læ.

Vi holdt et lille champagnemøde i Christianus Quintus, hvor vi fik sagt rigtig velkommen til Ib og Ingelis. Vi hyggede os, og snakken gik, alt imens regnen strømmede ned. Om aftenen hyggede vi os hver især i vores både. Det var igen blevet fint vejr, så vi sad og nød udsigten og havnemiljøet.

Næste dag gik turen mod Kolding. Startede omkring kl.7.30, og vejret var fint. Der blev fisket lidt undervejs..... men desværre ingen fangst. Da klokken var elleve, blev det på – dejlig velkendt vis – bekendtgjort over VHF'en, hvilketfor de særligt indviede betød: nu skulle/måtte der drikkes en formiddags øl !!!!-herligt.

Vi nød rigtig den flotte tur ind i Kolding fjord, hvor vi så mange marsvin der boltrede sig i vandet. Undervejs blev der lige holdt et VHF møde hvor der blev besluttet, at sejle ind til sydhavnen. Det fortrød vi ikke. Det var så hyggeligt med de gamle gulmalede træhuse, som sejlklubben brugte til klubhus, samt forretninger på den anden side af bygningen. Der var desuden bygget nyt hus til toilet og baderum. Da vi kom i havn, var det efterhånden blevet lunt i vejret og vi fik smidt termotøjet. Svend og Birthe havde bryllupsdag, så de ville give landingsøullet, som blev indtaget på land og med udsigt over havnen.

Svend og Birthe, havde i dagens anledning fået besøg af datter, svigersøn og børnebørn fra Vejle og vi grillede sammen om aftenen. Ingelis var "lige kommet til", at skrive en sang og Ib hentede klarinetten og så var aftenen fuldendt. Birthe og Svend fik desuden en lille "letmatros" - Alberte - ombord, som gerne lige ville overnatte...og forkæles.

Heines kiggede lige ned til os, da han hørte at " de gamle" var ankommet.....dejligt at se ham igen. Aftalte, at han og Sanne skulle komme til grill næste dag. Vi vågnede op til dejligt, men dog køligt solskinsvejr. Vi nød rigtig dagen, og jeg cyklede ind til byen, for at købe ind....og var sørme også så heldig, at finde hjem igen, hvilket var lidt af en sejr.....med min underudviklede stedsans!!!!!!

Da Heines og Sanne ankom, var det blevet køligt og vi besluttede derfor at spise nede i båden. Karl og Heines grillede kødet på land, og fik samtidig en lille sludder med de andre. Vi hyggede os, og satte os senere ned i kahytten for at snakke videre. De tog tidligt af sted, for der var jo en arbejdsdag der "truede" næste dag. Det kan man kun have fuld forståelse for.....nogle skal jo tjene pengene.....så vi andre fortsat kan leve som vi gør.....

Næste morgen gik turen mod Haderslev. Havde en fantastisk sejltur, tilpas vind, ingen sø - og fuld sejlgalleri. Vi knøg afsted og indimellem var loggen oppe på 7,5. Blodet rullede raskere i årerne.....og vi NØD DET!!!!!!

Da vi sejlede ind i Haderslev Fjord, sad vi og nød den fantastisk flotte natur, med huse der lå helt ned til vandet. Vi var så opslugte af, at nyde synet, at vi nær havde fået en rød kost på slæb! Fandt dejlige pladser i havnen lige op til byen.

Om aftenen - Sct. Hans aften, var der fællesgrill på havnen. Ingelis serverede igen "heksedrik".....men havde glemt heksekostumet..... hvilket fik mændene til at påstå, at de da **ihvertfald**, kunne se -hele fem hekse!!!!!!!!!!!!.....hm, hm....den bemærkning faldt ikke i god jord. Vi nød alligevel aftenen, og sluttede af i Christianus Q., hvor vi fik Irish Coffee. Ingelis viste os sin feriegave fra Ib.....en syvarmet lysestage med små kertelys – og til el !!!!Vi var da alle lidt misundelige. Ib er knap så begejstret – for den bliver opbevaret i hans køje når de sejler.....så....hvis han ikke lige husker det.....

Torsdag morgen vågnede vi igen op til en dejlig solskinsmorgen.....man spørger sig selv...hvordan kan vi være så heldige. Vi sad stille og nød den dejlige natur da vi igen sejlede ud af fjorden. Vi kom dog ret hurtigt tilbage til den virkelige verden, da vi ville sætte storsejlet. Det satte sig fast!!!!kunne hverken rulles helt ud eller ind igen.....og desværre heller ikke ned. Sejlet som rulles ind i masten havde lagt sig dobbelt oppe i toppen og låste sig derfor fast. Vi forsøgte på alle mulige måder, at få det fri igen, og Skipper Nielsen, sled som et bæst. Han hev og han sled alt imens jeg måtte styre og holde båden op imod vinden.....og.....pludselig, efter tre kvarters tid, lykkedes det....pyyyyyyyhhhh!

Problemet var opstået ved, at vi dagen før, havde løsnet sejlet for hurtigt på bommen, og da det blev rullet ind var det for løs og gik derfor i uorden. Havde oplevet det en gang før, lige da vi lige havde fået båden, og havde også fundet ud af hvorfor det var sket.....men det havde vi lykkeligt glemt.

Vi havde en rigtig dejlig sejltur til Aabenraa. Indimellem sejlede vi fint for sejl, men da vi skulle til at krydse, valgte vi at starte motoren i stedet for, og så tog vi SOLBAD!!!! - ja,ja.

Vi fandt alle en dejlig plads i havnen. Lau Ida var blevet i Haderslev, for de skulle lige hjem til studenterfest, og de kunne få kørejlighed derfra, ville komme senere. Holdt et hurtigt landingsmøde i Nirvana, for Conny og Sjøne, samt Ib og Ingelis skulle på familievist. Vi andre slappede af, og nød det dejlige vejr. I Nirvana indtog vi dejlig usund grillmad, som vi havde købt hos en rigtig hyggelig og snakkesalig sønderjysk dame.(det er egenskaber, især jeg, værdsætter).Det gode skib- Ditte- fik en ekstra kahytjomfru ombord i Aabenraa, idet Irene" påmønstrede".

Næste dag- overliggerdag. Startede med morgenmad...og bad, hvilket ikke er så ligetil en sag. I Kolding oplevede jeg at stå uden briller og tøj, parat til den helt store vask....satte kortet i.....skete ingenting. Briller på..... ikke flere penge på kortet. Tøj på igen og hen og tanke kortet op...og så i bad igen. I Aabenraa var der også fine badeforhold. Af med tøj, flasker med shampoo o.s.v. linet op, klar til brug, for man skal jo være hurtig. Poletten i.....og der skete bare ingenting!!!!Så gik jeg til angreb på automaten, og gav den et par gode velrettede dask – skete intet. Tøj på igen, og så var jeg så heldig, at få indfanget havnefogeden, som hurtigt klarede problemet med automaten. Han virkede ikke særlig overrasket, så det var nok ikke første gang det skete. Karl, som havde opholdt sig i herreafdelingen, havde hørt dunke lydene, og var underlig nok, ikke i tvivl om, at det var hans bedre halvdel der havde problemer!!!!Tjaaaah- renlighed er en god ting....men besværlig.

Havde en dejlig dag med højt solskin. Gik tur i gågaden. Lau Ida indhentede flåden i løbet af eftermiddagen og vi grillede sammen ved klubhuset om aftenen.

Næste dag blev kursen sat mod Gråsten. Vejret var fint, men køligt, og vanter og huer måtte igen findes frem. Det var en fantastisk flot tur ned gennem Alssund, og vi sad rigtig og sugede indtrykkene til os. Vi blev meget overraskede over, at se alle de både der var på vandet. Da vi kom til Egersundbroen måtte vi vente lidt, da den kun åbnede hver hele time, men det gjorde nu ingenting, for vi nød at se på den dejlige natur.

Vi piger, var på havevandring på Gråsten slot og det var en dejlig oplevelse. Vi blev også fotograferet på Margrethes bænk (som vi har set i "Blidderbladene").....jo,jo.....lidt kongelig har man da lov til at være.

Da vi kom tilbage til havnen havde drengene" forberedt aftenmaden, og vi fik en dejlig aften ved grillen. Næste morgen sejlede vi igen under broen kl. 9, nu med kursen sat mod Kappeln. Ankom midt på eftermiddagen fandt pladser direkte op til byen.....og hvor der var markedsdag....jahuuuuuu!Vi havde dog store problemer, da vi skulle lægge til. Havde forberedt os grundigt med hensyn til vinden, men det var ikke vinden der gav problemer,- det var strømmen. Heldigvis var der folk på broen og det blev klaret uden skrammer.

Conny havde besluttet, at når vi satte foden på tysk jord første gang, skulle det fejres med campagne.Hele "banden" sad linet op på havnekajen og talte om den pragtfulde tur vi havde haft. Der var en cafe på havnen, hvor folk sad og så fodboldkampen mellem England og Tyskland på storskærm. Senere var vi ikke i tvivl om, hvem de vandt, idet der blev tudet i bilhorn, folk hujede og skreg og kørte rundt med hatte og flag.Om aftenen sad vi hver især i vore både og slappede af.

Næste dag gik turen ind til Slesvig. Det var en helt ubeskrivelig, flot tur. Vi sad bare og nød udsigten. Der var masser af små havne, så vi kunne bedre forstå, at der kunne være så mange både, som vi sejlede ind sammen med. Det var fuldstændig som en motorvej. Tyskerne som kendte turen, sejlede ud og ind i køen, og vi andre havde nerverne helt uden på bikinien. Jeg kunne bruge mindst to numre mindre i sko – sådan som jeg havde krummet mine tæer, men det gik heldigvis fint.

Turen forløb også fint ind til Slesvig, og der var en dygtig havnefoged der lå og sejlede rundt i en gummebåd, der anviste os pladser. Her var der, som i Kappeln, ordnede forhold og fantastisk flotte faciliteter.....og priserne for overnatning og bad var endda lavere end hjemme i Danmark.

NU VAR SOMMEREN KOMMET!!!!...og vi stønnede af varme, men det ville vi ikke klage over. Vi gik en tur i den dejlige charmerende by. Så den flotte kirke, med den helt specielle alberttavle der var udskåret i træ.

Hyggede og grillede på havnekajen om aftenen, hvor der blev sluttet af med sang og musik- herligt. Vi nænnede næsten ikke, at gå i seng, for det var en helt fantastisk lun og dejlig aften.

Næste dag havde vi besluttet, at tage over til Haddeby, for at se vikingemuseet. Da færgen ikke længere sejlede derover, besluttede Sjøanne, at lege færgemand, og vi tog alle af sted i Ditte. Havde en dejlig og interessant tur, hvor vi kunne lære lidt om vore vikingeforfædre. Da vi alle var samlet igen, gik vi ombord i Ditte, og havde en behagelig overfart.

Kort tid efter vi var kommet ombord i vore egne både, kastede vi igen fortøjningerne og påbegyndte sejlturen tilbage igen, hvor vi igen nød det dejlige vejr, og den skønne natur. Vi nåede lige, at komme under den første bro, men kom desværre til at vente 1 time ved den næste. Ditte nåede lige, at komme under, så Sjøanne havde pladser klar til os da vi nåede Maasholm.

Vi havde besluttet, at næste dag ville vi tage turen til Heiligenhafen i et stræk, og derfor ville vi være klar til at sejle kl. ca 6. Næsten på klokkeslettet var alle klar, og vi påbegyndte den lange tur. Da vi havde sejlet lidt begyndte der at trække mørke skyer sammen.....men de gik heldigvis i opløsning igen. Det var ikke svært, at få tiden til at gå, i hvert fald ikke i begyndelsen, for Ingelis havde uddelt opgaver til alle bådene, så vi sad og vred vore hjerner, for at løse dem. Vi startede ud med fuld sejl-galleri, men senere blev det en træls vindretning, og jerngenuaen blev tændt.

Da vi var kommet et godt stykke vej ud, blev Sjønnen præget af et militærfartøj, som bad os om, at sejle meget længere ud til nogle gule afmærkninger, da de skulle have skydeøvelser lidt senere på dagen. Da vi ikke havde lyst til at blive skudt i sænk, sejlede vi selvfølgelig derud. Da vi ankom til Heiligenhafen- Nirvanas tidligere hjemhavn- var det blevet rigtigt varmt. Vi fandt alle en dejlig plads i havnen, men vi følte temmelig "brugte" efter den lange tur, så der blev slappet af i bådene.

Næste morgen vågnede vi igen op til dejligt solskinsvejr. Morgenmaden blev nydt i cockpittet og vi sad og nød den dejlige stille sommermorgen, og betragtede bådene og det blanke vand. Svend havde fået opsuset, at havnefogeden organiserede busture ud til Fleggård og de andre indkøbssteder. Der kunne max. være syv i bussen, så halvdelen cyklede derud, og fik varerne kørt ned til havnen. Der blev købt ind, så man igen, ikke kunne se vandlinierne på bådene.

Vi nød de dejlige havnefaciliteter og den skønne gamle by. Irene og jeg var kommet af sted på egen hånd, og gik og nød det, og blev enige om at vi lige ville have en lille is, samt en kop kaffe.....MEN hvad skuede vore øjne.... De blev så store som tekopper.....rigtig lækker.....og sikkert ikke særligt fedende, lagkage. Det MÅTTE vi bare ha'. Vi sad og nød det med velbehag, og var enige om, at vi ikke ville tilstå, hvorfor vi ikke var sultne om aftenen. Det var nu ikke ret længe vi fik held til at bevare vores hemmelighed, for pludselig stod resten af "pigebanden" der....og så blev der grinet. De andre lod sig heldigvis også friste, og så havde de ikke noget at lade os høre for.

Næste dag vågnede vi igen op til en varm, men overskyet dag. Kursen var sat mod Lübeck, så vi havde modvind. Da vi sejlede under broen ved Femernsund, var der lidt bølger, så vi forventede at få en vippetur når vi kom længere ned. Vi blev derimod glædeligt overraskede, for vinden faldt mere og mere væk, og solen skinnede fra en skyfri himmel. Vi nød rigtig sejlturen og sad og betragtede landskabet, hvor der mange steder var badestrand der var fyldt med mennesker der var ude og nyde det gode vejr. Da vi kom til Travemünde, var der virkelig meget, at se på. Her var der også badestrande med letpåkledte damer, så vore mænd blev lidt ukoncentrerede, hvilket ikke var særlig heldigt, idet vi sejlede rundt i en meget trafikeret havn, med mange sejlbåde og færger. Vi passerede også en rigtig gammel firmastet skonnert. Vi havde en lang tur ind til Lübeck. Vi havde sejlet fra klokken 8 morgen til ca. 16 om eftermiddagen og vi var alle lidt trætte, men det kunne ikke ødelægge begejstringen. Det var så flot og storslået en natur, at vi nød hvert minut. Der var sejlbåde der havde ankret op, hvor der var en lille bugt eller vig, og svanerne lå inde i vandkanten flere steder i den skønne natur.

Pludselig var vi ved den lille lystbådehavn, som hed Kattegat, og var en frihavn. Vi havde godt nok lidt problemer for vi manglede en bro, som vi, iflg. kortet skulle under.....men der VAR ingen bro. Vi blev glædeligt overraskede, da vi kom i havn - og havde fundet fine pladser - hele "banden" Det var et rigtigt "smørhul" vi var kommet til. På den modsatte side af den bro vi lå ved, var der siv, så man følte sig rigtig ude i naturen. Havnefogeden var meget flink og hjælpsom, ligesom de lokale sejlere. Det var en lille klub,

men faciliteterne var i orden. Havneområdet var aflåst, så vi fik udleveret nøgler, så vi kunne komme ud og ind.

Selv om vi var trætte, blev der grillet og vi sad og spiste under et dejligt skyggefuldt træ. Nu skulle vi have en overliggerdag, så vi fik...næsten alle...en god nats søvn. Nogle blev dog generet af myg, og andre af varme. Næste dag gik turen ind til byen. Vi var med bussen derind...og ..pyyh...vi var ved at smelte i den varme bus. Noget af tiden gik vi hver for sig, og indimellem sammen. Vi så på de smukke gamle bygninger og den charmerende gågade. Vi var så heldige, at vi fandt nogle sandaler, som Karl mente jeg manglede!

Da vi havde fået købt madvarer, tog mændene bussen hjem med alle poserne, og så fortsatte pigerne med at udforske gågaden, og vi sluttede turen af med besøg i en helt speciel cafe. Det var i forbindelse med den forretning, hvor de fremstiller den berømte Lübeck marcipan. Da vi kom ind i lokalerne, følte vi os hensat til en helt anden tid. Der hang store messinglysekroner ned fra loftet og lokalet var fyldt med gamle møbler, og der var en speciel, fornem atmosfære. Vi fik endda også fortæret et ordentligt stykke lagkage, alt imens vi sad og nippede til kaffen, og da vi var færdige, fik nogle af os en ekstra oplevelse, idet toiletterne også var et besøg værd. Det var så flot, så flot- med blomsterudsmykning...og en "tissekone", som sørgede for, at toiletterne var i orden. Det ser vi ikke så tit derhjemme. Senere var vi sørme så heldige, at vi også kom med den rigtige bus tilbage til havnen.

Vi var helt ødelagte af varme (men ingen klagede over det)- så vi smed alt det tøj der kunne smides, uden at være uanstændige. Nirvanas besætning spiste i båden, for-selv om det var en dejlig skyggefuld plads vi havde fundet, var vi desværre ikke alene om , at mæske os der....det gjorde myggene også!!!!Vi sluttede os til "flokken" senere, hvor vi fik løsningen på de tidligere omdelte opgaver. Bagefter sang og spillede Ingelis sin logbog, som var på vers og med forskellige melodier til. Senere sad vi i cockpittet i båden og nød den dejlige stille sommeraften....godt pakket ind så myggene ikke kunne mæske sig i os.

Næste dag startede vi igen turen ud kl. 7, og vi sad alle i vore både og nød den dejlige natur, der var helt indhyllet i morgendis, vi havde aftalt, at målet var en lille ø ud for Wissmar, da det var en passende tur. Da vi havde sejlet et stykke tid, blev det aftalt over vhf éren, at vi fortsatte til Rostock. Østersøen viste sig fra sin pæne side. Der var en lille smule vind i begyndelsen, men alle blev efterhånden nødt til, at tænde motoren. Vandet var helt blankt, og vi lå og tog solbad undervejs. På et tidspunkt lød der endda sang og musik fra Chr.Q- herligt. Selv om vi alle var lidt trætte efter 13 timers sejlads, så forsvandt det, som dug for solen da vi sejlede ind ved Varnemünde og til Rostock. Der var så meget at se på, og vi sugede indtrykkene til os. Fandt alle en god plads havnen. Der var begyndt at trække mørke skyer sammen, og kort tid efter vi havde fortøjret, begyndte det at buldre, samt regne.

Vi fulgtes ad op til havnefogeden. Flink mand, som anvendte en gammeldags kassebog, hvor han nøje skrev navn, bådnavn og beløb ind. På andre måder var de vældig moderne med internetopkobling....men ikke lige, hvad angik bogføring. Vi fik udleveret nøgle til toiledøren, hvor der var sat en snor med en prop i. Det var da genialt.....hvis man næsten ikke kunne nå op på toilettet.....så havde man lige proppen!!!!

Vi faldt alle til ro i vore både, og jeg hyggede mig med internettet, som den første aften, virkede upåklageligt ...men desværre kun den aften. Efter en god nats søvn, var alle klar til, at indtage byen. Skipper og jeg gik først en tur i gågaden og beundrede de smukke gamle huse, hvoraf de fleste var flot restaurerede. Fantastisk at de har nået så meget efter murens fald. Foretog vore indkøb i en Nettobutik,

men blev godt nok lidt hede om ørerne, da kassedamen først bad Karl om, at løfte tasken op, dels for at hun kunne se om der var noget under, og også i den. Da vi ville betale, kunne vi ikke bruge Visa dankortet! - pyyyh- havde lige nok kontanter til varerne. Havde både været i bad og klædt os pænt på....og så lignede vi åbenbart stadigvæk nogle særdeles mistænkelige personer. Hørte heldigvis, at Ib og Ingelis havde været ude for nøjagtig det samme.

Jeg gik derfor på jagt efter en bank, hvor jeg kunne få vekslet til flere kontanter, hvis det kunne blive et problem at bruge visadankortet fremover. Efter tre forsøg blev jeg henvist til en SPAREKASSE...endda den kendte røde Ssom havde en vekselautomat....og jeg var lettet! Skipper måtte selv slæbe alle varerne ned til båden, og han var helt vind, skæv og hjulbenet, den stakkels mand.

Om eftermiddagen var det pigetur, hvor vi selvfølgelig tog opgaven med, at spare nogle penge, alvorlig..... og nogle af os fik da sparet en hel del.....der hvor der stod 50%!!!!!! Ingelis var kommet i snak med en dame udenfor en forretning, hvor der sad nogle forpjuskede mågeunger. De var faldet ud af reden og den ene havde vist brækket vingen. Damen havde ringet til både politi og dyreværnsforening, men der var ikke sket noget. Senere mødte vi hende igen og da viste hun os en dåse med kattermad, som hun havde været henne og fodre dem med, samt sørget for vand til dem .Da vi gik forbi kunne vi se at de sad og spiste og så vældig tilpasse ud, og så kunne vi ubekymrede gå videre.

Næste dag sejlede vi ud af havnen kl. 7.30, sammen med Ditte, da vi begge skulle have tanket op i Varnemünde. Da det var overstået og vi sejlede ud, skulle sejlet hejSES. Jeg måtte derfor passe roret så længe.....men det var godt nok en stor belastning for mit nervesystem, da jeg vendte mig om så jeg en færge og skyndte derfor på skipper....da jeg vendt mig om næste gang var der to færger på vej ud i renden....og pludselig tre!!!!!! Vi nåede det heldigvis.

Det var pragtfuldt sejlervej, solen skinnede og der var mange både på vandet. Det blev en lang sejltur, som kom til at vare 13 timer, så vi var lidt " brugte" da vi kom i havn. Da vi sejlede ind mod Stralsund, var der så meget medstrøm, at loggen indimellem røg op på 7 knob. Der var rigtig mange både i havnen, med de lykkedes heldigvis for alle, at finde pladser. Vi fik en fin modtagelse af havnefogeden, som var vældig behjælpesom. Da alt var klaret satte vi os stille ned og nød, at vi var kommet i havn.

Der var ekstra underholdning ved vores bro, idet vi havde udsigt til en stor motorbåd, med cockpit på 1. sal, hvor en velnæret tysk kvinde stod splitternøgen. Jeg troede først, at det var solen der var ved at gå ned, men opdagede så, at det var manden der var ved at nedsænke sin " bare" i havnebassinet. Det kan undre en del at han ville fremvise sine ædlere delefor.....tja,.... Det **kunne** selvfølgelig også skyldes det kolde vand.

Apropos koldt vand.....Det var virkelig en stor havn, og de gjorde helt sikkert, alt hvad de kunne for, at få det til at fungere, men f. eks. deres automatsystem til bad, var forvirrende og ustabil. Selv om man havde fundet ud af, hvordan det fungerede, var det alligevel ikke sikkert man fik varmt vand. Karl kom slukøret tilbage- ikke mere varmt vand, så han ville vente. Jeg gik så i bad, indstillet på et koldt brusebad, men fandt ud af at der var et automatsystem, men jeg fik dog kun 1 minut og måtte derfor skylle sæben af i koldt vand, men nu kendte jeg systemet. Jeg forklarede min skipper det, og han gik glad af sted igen. Da der var gået et stykke tid, kom han renvasket ombord, men lignede en tordensky. Jeg spurgte om det ikke også var

rigtigt, som jeg havde forklaret. Uden et ord trak han bukserne ned, og så kunne jeg ved selvsyn konstatere, at det havde været koldt vand han havde fåetog jeg skreg af grin.

Senere på dagen gik Sjøanne, Svend og pigerne på sigtseeing. Vi startede med at se domkirken, som lå ud til en stor torv, der var omkranset af flotte gamle nyrestaurerede bygninger. Domkirken var noget af det smukkeste jeg har set. Den var så flot udsmykket, og de var stadigvæk i gang med restaureringen, hvilket sikkert vil vare mange år endnu. Da vi var derinde, lød der pludselig orgelmusik, og man blev helt grebet af en højtidelig stemning, ligesom ved, at se på alle de levende lys folk tændte for deres kære afdøde. Jeg tændte også et par stykker, og stod og lod tankerne dvæle ved to dejlige piger jeg savner - min mor og Susan. Da vi havde set nok i kirken, fortsatte vi rundt i de charmerende gader, hvor der pludselig kunne stå en faldefærdig ruin, der mindede om tidligere tider, mellem alle de flotte, nyrestaurerede huse.

Vi nød hver især, den stille sommeraften i vore både. Aftenen forinden havde vi ellers forventet uro p.g.a fodboldkampen mod Spanien, men p.g.a. resultatet, var der en bemærkelsesværdig ro, hvilket passede os udmærket, da vi var meget trætte efter den lange sejlads.

Vi havde aftalt, at vi ville sejle kl. 8 næste dag –til Vitte. På slaget 8 var alle klar, på nær Lau Ida, og vi blev lidt bekymrede for, om der var noget galt.....men de skulle såmænd bare være færdige med morgenkaffen. Vi havde en fin sejltur. Startede i overskyet vejr, men det varede ikke ret længe før solen brød frem og bagte på os, på resten af turen. Man skulle ikke ret meget ved siden af kostene, før end ekkoloddet viste, at der var meget lavt vand. Nogle gange blev vi nødt til at trække ud, da der var meget trafik, af både færger, vandtaxier og andre sejlbåde. Christianus rørte da også bunden et sted, men var fri med det samme.

Vi fandt alle nogle dejlige pladser i havnen og vi nød det dejlige varme sommervejr. Cyklerne blev fundet frem, for der var ingen biler og de fleste cykelstier var flot belagt med herregårdssten. De var dog ikke helt færdige, og nogle steder var der rester af de gamle veje, som sikkert blev lavet under Hitlertiden, og bestemt ikke var gode at køre på.

Vi skyndte os ned til stranden for at bade, og mødte de andre, som havde fået samme ide. Sandet var så varmt, at vi næsten brændte fødderne, men ned til vandet kom vi da, og det var herligt, at blive afkølet. Da der er mange tyskere der er naturister, var der rigtig meget, at se på, og da vi sejlerpiger jo er naturelskere, var vi ikke så nemme at få med derfra.

Vi havde fået en "Svensk invitation" fra Ib og Ingelis til om aftenen ved grillen. De inviterede på forret og små ting- d.v.s øl pakket ind i en gul serviet med blå og gule stykker garn bundet om. Majstangen som Ingelis købte i Sverige sidste år, var på bordet, og der blev budt på gul og blå Gajol(svenske farver)-jo,jo.

Vi sad på en dejlig grillplads, hvor der var placeret mange borde m. bænke- og de var vist alle optaget. Senere hentede Ib klarinetten, og så blev der sunget - en til lejligheden skrevet sang, som gik på melodien krittevitte- vit-bom,bom. Det var selvfølgelig blevet ændret til vitte, vitte,vit...stedet hed jo Vitte. Der blev også sunget andre sange. Senere var der konkurrence om, hvem af mændene der kunne blæse den største ballon op....min skipper vandt.....en buk, som han selv skulle samle.

Pludselig opdagede vi, at en tysker ved et andet bord, havde hentet en harmonika og en saxofon. Mutti spillede på harmonikaen og manden på saxofonen, og så bad de Ib om at spille med. Det var helt

vidunderlig t- her sad vi flere forskellige nationaliteter og nød musikken, samværet og den dejlige sommeraften. Folk som var begyndt, at pakke sammen, satte sig ned igen - og andre kom til. Ved nabobordet sad nogle par fra Egå, som vi havde snakket lidt med, og den ene af mændene havde vist os tryllekunster. Pludselig blev vi overfaldet af en masse store fluer, som svirrede om hovedet på os, og når de havde sat sig på tøjet eller i håret, var de ikke til at få væk igen...og de kom i massevis. Alle sad og fægtede med armene. Jeg havde lånt Knud Eriks hat.....og så fik de ellers nogle ordentlige dask. Da jeg opdagede, at der sad en i håret på en af pigerne fra Egå, var jeg så ivrig og fokuseret på, at krænge bæstet, at jeg daskede Knud Eriks hat ned i hovedet på hende. Pludselig opdagede jeg, at de andre hylede af grin..... men jeg fik den krænget.....og konen takkede mig endda!!!!!!.

Det blev en rigtig varm nat, hvor vi kun havde flue net for nedgangen, og for vinduerne, som var lukket helt op i håb om, at en enkelt lille brise ville komme ind. Den næste dag besluttede vi at vi ville se mere af øen, og Skipper Nielsen havde cyklerne klar. Vi ville se Neuendorf, en lille havn som lå ca. 7 km. derfra og skulle være usædvanligt hyggeligt. Vi kørte desuden lige omkring et fiskerleje, som lå i nærheden. Der holdt flere hestespand der kørte med turister, rundt på øen.

Da vi næææææææsten havde kørt de 7 km. -i 35 graders varme!!!!!!!, var min bagdel så øm, og mit humør så langt nede, at jeg havde mest lyst til at vende om, - men gjorde det heldigvis ikke. Det hjalp gevaldigt på humøret, at få en is, og samtidig sidde og nyde, at se på den hyggelige havn. Har senere fundet ud af, at tårekanalen har forbindelse til rumpen, - for jeg fik tårer i øjnene da jeg igen placerede bagdelen på cykelsadlen. Skipper fandt senere ud af, at cykelstyret ikke havde været spændt ordentligt - og lige så stille var gledet ned, så sadlen sad højere, og hele min vægt.....hvilede på min ømme bagdel.

Vi sejlede til Ralswiek næste dag. Vi havde en dejlig sejltur, hvor vi nød solen, samtidig med at der var en frisk pust, så det ikke føltes så trykkende ude på vandet. Skipperen på Nirvana, tog bad undervejs, da vandet i den sorte pose, var tilpas varmt. Jeg måtte skylle sæben af håret på ham, samtidig med at jeg også skulle styre båden. Alt blev klaret og han var ren og nyvasket, da vi kom i havn. Nu manglede vi den friske pust....og vi STØNNEDE.. af varme, men vi fandt heldigvis et skyggefuldt sted, hvor vi kunne sidde og få en lille snak og en lille "ting".

Senere var vi ude og se på omgivelserne, og nyde den dejlige frodige natur. Om aftenen indtog vi igen bænke og bordene og fik gang i grillen, og snakken gik....og drillerierne ligeså. Vi fik igen en varm nat, og i nattens løb brød uvejret løs, og det lynede og tordnede, men der kom ikke nævneværdig regn. Da vi vågnede om morgenen var det overskyet... og det havde vi ikke noget imod. Solen brød frem lidt senere, men det var ikke så lummert som dagen før, og der kom desuden en frisk pust indimellem.

Nogle af pigerne var taget med bus, hen for at se nogle historiske minder fra Hitlertiden, og Birthe og jeg, som havde busturen - i 35 graders varme - ind til Lübeck i frisk erindring, valgte at blive hjemme. Om aftenen var nogle af besætningerne, henne for at se festspillet, som Ralswiek er kendt for. Besætningen på Nirvana valgte i stedet, at gå ud og spise, og da vi kom ned til båden, og sad og nød den dejlige lune aften, kunne vi desuden se, den del af festspillet der foregik ude på vandet.

Næste dag sejlede vi igen tilbage til Vitte.....efter at vi lige nåede, at aflevere nøglerne til toilettet, som vi havde betalt 20 euro i depositum for.....så de var HELT sikre på at få nøglerne retur. Vi havde en fin sejltur

tilbage igen, men færgerne tvang os nogle gange helt ud til kanten af renden, og da kølvandet kunne bevirke et ekstra skub- såehhhh.....men vi kom da alle godt i havn i Vitte.....til sidst.

Da vi kom i havn, holdt vi lige et lille skippermøde i Nirvana, hvor Ingelis udnævnte Irene til holdets havfrue, og hun fik overrakt en smuk havfrue, og Sjøne blev udnævnt til holdets viking....p.g.a, at det kræver sin mand, at have hele 2 havfruer ombord. Han fik overrakt en.....(smuk?).....særpræget vikingehat, hvorpå der var monteret en øldåse!!!!!! Pigerne nåede lige en lille tur rundt i byen, der som sædvanlig, blev sluttet af med en kop kaffe m.m. Om aftenen blev der grillet og hygget.....og ordet grundejer, blev flere gange nævnt.

Næste dag- afgang kl. 8- nu var vi mætte af Tyskland, og målet var Gedser. Vi havde en rigtig fin sejltur, hvor vi samtidig nød solen .Vi fandt alle dejlige pladser i havnen, næsten på rad og række. Om aftenen var alle trætte og vi spiste hver især i vore både. Jeg havde set frem til at komme på internettet, når vi igen kom til Danmark, men det var usædvanlig langsom, så til sidst gav jeg skuffet op

Næste dag sejlede vi til Nykøbing F, for nu var målet Femø, men vi trængte alle til, at få provianteret. ÅH- dejlige danske varer. Rigtig dejlig skæreost, og dansk pålæg - herligt. Der blev virkelig slæææææbt proviant ombord, og vi nåede da også lige, en lille pigetur oppe i gågaden.

På havnen i Nykøbing, sad der en masse folk, som sad og nød et par pils', og byttede sikkert også lidt løwn. De var vældig flinke - hilste og snakkede. En af dem viste os, at der var indmuret en flaske i muren på toiletbygningen - og mureren havde desuden skrevet sine initialer. Hver gang det blæste lidt, fløjtede det når vinden blæste i flasken. Det var for at straffe bygherren – kommunen - fordi der ikke blev holdt rejsegilde!!!!

Om aftenen havde vi en helt speciel oplevelse - vi grillede på Knud Eriks flotte Weber grill, som skinnede som en helt ny.....og så har han endda haft den et helt år!!!!!! Og vi fandt endda ud af, at han er den fødte grillmester!!!!!!

Vi vågnede op til en dejlig solskinsmorgen, og vi sad rigtig og nød morgenkaffen i cockpittet. Senere gik vi helt amok med rengøring. Det startede med cockpittet der lige skulle vaskes, og så endte det med, at hele båden blev gjort rent, både over og under dæk. Der blev også gjort grundigt rent i Ditte. Vi kunne se, at aupair pigen -Irene, også skurede og skrubbede, endda så meget, at vi andre talte om, at vi vist måtte holde lidt øjemed dem, for man har da før hørt, at aupair piger bliver udnyttet!

Da alle var klar, blev kursen sat mod Femø. Det var stadigvæk højt solskin, og vi nød rigtig, at komme ud på vandet. Vi tog igen bad undervejs, for badeforholdene i havnen var ikke særlig tiltalende, og toiletforholdene er det bedst ikke, at beskrive.

Da vi sejlede ind i havnen, blev vi modtaget på samme måde, som dronning Margrethe, med "folk" der stod og viftede med dannebrogsglag. Det var godt nok kun en enkelt person.....men.... alligevel. Det var Svend og Birtes datter Pernille, der stod og tog imod os - så vi følte os rigtig velkomne.

Igen en gang, lykkedes det for alle, at finde en plads i havnen, og så blev der lige holdt et skippermøde, hvor vi fik lejlighed til at hilse på Pernille. Senere var vi omme på badestranden, som ligger lige ved siden af havnen. Det var bare SÅ pragtfuldt, at blive afkølet. Senere var hele" banden" inviteret ud til en " lille kold"

hos Pernille og hendes mand Peter. Det var rigtig hyggeligt. Efter en rundvisning i huset, sad vi ude i haven og fik slukket tørsten, alt imens snakken gik.

Senere på aftenen grillede vi på havnen, og Pernille, Peter og drengene, stødte til. Ingelis fremtryllede pludselig en dejlig dessert - pærer, med flødeskum og chokolade, og pyntet som sejlbåde. Bagefter var aftenens time inde.....NU blev opgaverne gennemgået, og det blev gjort op, hvem der havde samlet flest glaskugler.....hvilket min beskedenhed, afholder mig fra at oplyse. Det gjorde nu ikke den store forskel, for det var dejlige gaver der var til alle.

Vi vågnede op til en dejlig solskinsmorgen....og endda til et dejligt varmt, hjemmebagt brød. Det var Pernille og Peters søn - Christoffer, der havde bagt brød til os alle. Der havde godt nok været snak om det, om aftenen, men vi troede da kun det var sjov...men det var det ikke...og vi nød rigtig det dejlige, lækre brød.

Vi havde aftalt, at Birte skulle vise os sin fødeø. Næste dag var alle klar ved cyklerne kl. ca. 10. Vi var udstyret med madpakker, kaffe- og badetøj, og klar til den helt store tur....og det fik vi! Vi cyklede og cyklede rundt, og Birte fortalte, så vi næsten kunne fornemme, hvordan det måtte have været, at bo på sådan en lille ø, hvor alle kendte hinanden. Vi cyklede ned til stranden, hvor hun altid badede som barn, og der sad vi og nød madpakkerne og naturen.

Mændene faldt fra efterhånden, og cyklede tilbage til havnen, men pigerne var fast besluttede på, at vi selvfølgelig skulle op og hilse på Elly, som vi havde hørt og læst om. Når dronning Margrethe og prins Henrik skulle besøge hende - ja, så skulle vi da også! Da Birte mente, at hun havde overstået sin middagslur, kørte vi derop - og det var en oplevelse. Hun var simpelthen en rigtig dejlig pige på 85 år. Så sød og så åndsfrisk, og dejlig at snakke med. Hun kom ud og tog imod os, og da hun så Birte, var gensynsglæden stor, og der blev rigtig krammet. Bagefter hilste hun varmt på os andre, inden vi gik ind og så hendes store samling. Hun har samlet avisudklip, om alt det der har forbindelse til Femø, lavet masser af optegnelser, om f. eks hvem der i tidernes løb har boet på de forskellige gårde o.s.v. Det er en helt uvurderlig samling for eftertiden. Hun havde også samlet udklip om kongefamilien, flere generationer tilbage - det var imponerende. Det var en fornøjelse, at snakke med hende. Jeg tror nu også hun nød, at snakke med en "indfødt" for der var så meget hun skulle have fortalt Birte.

Ib og Ingelis kunne igen i år, ikke deltage i deres søn-Oles -fødselsdag. Det afholdt dem nu ikke fra, at fejre dagen og der blev serveret boller og chokolade, da vi kom tilbage til havnen, og så skulle desuden synges fødselsdagssang, men da han ikke var hjemme, blev det udsat til senere.

Om aftenen var alle incl. Pernille og Peter på kroen, hvor vi skulle smage de omtalte wienerschnitzler.....og vi blev ikke skuffet.....de var virkelig store. Bagefter var vi inviteret på kaffe hos Pernille og Peter, hvor vi rigtig hyggede os. På et tidspunkt ringede Ib til Ole, og imens Ib holdt telefonen op, istemte hele flokken en fødselsdagssang for ham.

Søndag var det let overskyet. Vi startede dagen med, at tage afsked med Irene, der havde været så heldig, at få køreledelse med Peter, som skulle hjem til Svendborg. Derfra var det nemt at komme videre til Thisted. Vi var alle mødt op ved færgen for at tage afsked og vinke. Derefter var det en fuldstændig afslappet dag, hvor hver især havde gang i forskellige projekter. I Nirvana, blev der fundet malerlærred og

maling frem . Penelope fik udvidet besætningen med Pernille og sønnen Bertel, som ville sejle med et stykke vej.

Og så oprandt dagen....Svends fødselsdag. Den blev startet op med flag, fødselsdagssang , og musik. Bagefter blev der drukket kaffe med små ting til, og om eftermiddagen var der lagkager og kaffe, som vi piger havde organiseret. Vi spiste sammen om aftenen, hvor Susanne, Jacob og børnene også deltog, og selvfølgelig sprang der lige et par champagnepropper. Vi piger havde købt fødselsdagsgaven i Haderslev - et maritimt viskestykke, som vi håber han vil blive bruge flittigt, samt et par sejlerkasketter....da han jo har det med, at miste e´n engang imellem....

Det var en rigtig lun og dejlig sommeraften, hvor børnene kunne bade til langt ud på aftenen, og vi andre nænnede næsten ikke at gå i seng, for det var helt fantastisk (formoder der var andre der havde fødselsdag samme dag...Så sød kan Svend ikke have været)Havnefogeden, som Svend efterhånden kom til at kende særdeles godt, var også lige henne for at gratulere.

Nu måtte vi videre, ellers kunne de begynde, at tro vi var indfødte. Det tog nu lidt tid inden vi kunne komme ud, for vi lå helt inde ved kajen og der var efterhånden en hel række bagved os – så der blev rigtig rokeret rundt, men ud kom vi da. Vi havde en fin sejltur, hvor vi igen kunne smide tøjet, og lade solen komme på arbejde. Da vi kom til Karrebæksminde lå vi og ventede ca. 15 min. Ved broen. Der var så stærk en strøm, at jeg tænkte ved mig selv, at her ville det ikke være nemt at få folk ombord igen, hvis nogen faldt ud.

Vi blev glædeligt overraskede, da vi kom under broen. Det var så hyggeligt på den anden side - nærmest ligesom en kanal vi sejlede i. De gamle huse lå helt ned til vandet, og der lå små fiskerbåde fortøjret langs kanten, og der var masser af liv og stemning langs bredden. Vi sad rigtig og sugede indtrykkene til os. Vi fandt igen dejlige pladser, side om side. Penelope ville støde til senere, for de skulle lige en tur ind på Fejø, hvor Bertel havde aftalt, at mødes med en kammerat. Vi stønnede af varme ,og parasollen blev sat op. De andre hoppede i havnebassinet for at blive afkølet, men Nirvanas besætning følte sig ikke tiltrukket af vandet i havnebassinet, så det blev med vand fra den sorte pose, der lå på dækket i stedet for.

Knud Erik havde sukket efter stegt flæsk med persillesovs lige siden han så det på en spiseseddel i Aalborg . Nu skulle det være....så det blev tilberedt på grillen – og hans ferie var reddet. Skipper og jeg havde forestillet os, at vi kunne finde et sted hvor vi kunne få en rigtig dejlig bøfsandwich...med sovs...o.s.v. Det kunne vi ikke!!!Vi fandt så en cafe, hvor vi kunne få en skinkesandwich – og da jeg havde spist halvdelen...opdagede jeg, at salaten var halvrådden i kanten....YRK. Jeg afleverede resterne og gjorde dem opmærksom på det...men ingen undskyldning....det var lige som om, det kun var ærgerligt, at jeg havde opdaget det....og så hed cafeen endda Go´Appetit.....mon ikke de skulle overveje navneændring?

Da vi gik tilbage til båden, var der e´n der kaldte på os. Det viste sig, at det var Noatun fra Thisted, der lå i havnen, med ene kendte mennesker ombord. Så fik vi lige sludret lidt – det var hyggeligt.

Næste dag gik turen til Kerteminde- stadigvæk fint vejr. Selv om det er en stor havn, havde vi en del problemer med at finde en plads, der var bred nok til Nirvanas taljemål. Først efter fjerde forsøg lykkedes det. Da vi grillede sammen om aftenen, havde Bertel fanget muslinger som kom på grillen med det samme.

Den næste dag –pigetur+ Bertel, og alle var klar til den aftalte tid. Ind og ud af forretningerne....og den stakkels Bertelbagefter. Indimellem var vi også inde på et par gallerier, samt en gl.høkerbutik .Senere stod den på kaffe og kage.....i en dametøjsforretning!!!! Det var genialt. De havde den lækreste gårdhave bagved butikken, hvor vi fandt et dejligt sted under et træ. Da vi havde indtaget kaffen, skulle vi selvfølgelig også se på tøjet. Det skal hermed nedfældes for eftertiden, at JEG var den eneste der ikke kom slæbende ombord med en pose!!!!!!!!!!!! Bertel er en rigtig guttermand på tretten år...og han var særdeles udholdende, MEN en halv time før vi var klar til at gå ned til havnen...gav han alligevel op.

Lau Ida havde forladt "flåden" om morgenen kl. 8og sat kursen mod Grenå. De ville prøve at nå til Skagen om lørdagen, for at mødes med familienevt. støde til "flåden" igen senere.Da vi havde grilllet sammen om aftenen, tog vi også afsked med Pernille og Bertel, som ville blive afhentet i Kerteminde næste dag.

Vi vågnede igen op til en lun, men overskyet dag. Vi smed fortøjningerne, og satte kursen mod Odense. Solen kom efterhånden frem, og vi smed mere og mere af tøjet. Vi var klar over, at det var en lang tur ind til Odense, men havde ikke forestillet os, at den var SÅ lang, men det var en smuk tur, og flere steder kunne det næsten ligne Gøtakanalen.

Vi gik først over til en sejlklub, hvor der hverken var toiletter eller bad, og den var desuden heller ikke medlem af frihavnsordningen. Vi havde alle moret os lidt over en anden klub , vi sejlede forbi – en motorbådsklub- som var medlem af frihavnsordningen, men da den lå bag en kun ca. 4 m. høj bro, satte det da sin begrænsning. Skråt overfor hvor vi først sejlede ind, lå sejlklubben Frem, og der fandt vi alle tre nogle gode pladser, og der var desuden også en plads til Penelope, som var blevet lidt forsinket, da de lige skulle tage afsked med Pernille og Bertel.

Stedet så ikke ud af ret meget ved første øjekast, selv om der var et skilt ved broen, hvorpå der stod "millionærkajen"men hvor blev vi overraskede. Klubben lå lige op ad Portlands cementfabrik, men det kunne ikke ødelægge det positive indtryk, vi fik af stedet .Havnefogeden var en rund og hyggelig fyr, som endda skaffede morgenbrød....herligt. Klubhuset var næsten ny...og hold da op.....nogle fine faciliteter. Havnefogeden fortalte at klubben kun havde 58 medlemmer, og de havde selv klaret byggeriet, men materialerne havde de søgt Mærskfonden om penge til. De havde skrevet lidt om deres kendskab til Mærskfonden, familien o.s.v...men fik afslag. Så tilføjede de, at de også kendte Emma.....og SÅ fik de pengene!!!!

Næste dag (lørdag d. 24.) vågnede vi igen op til en dejlig solskinsdag, så hele" banden" besluttede, at tage ind til byen. Vi skulle selvfølgelig ind og se H.C. Andersens hus ,og vi gik rundt i brostensbelagte gader og så på de hyggelige gamle huse, med stokroser op ad. Der var heldigvis også en gågade....og vi fik endda mænnenne med. Efter en lille frokost faldt de dog fra, så vi fortsatte alene.

Søndag formiddag blev der holdt et lille skippermøde, hvor det blev besluttet, at vi ville sejle ud til Korshavn, når strømmen vendte. Det blæste en hel del ,så vi ville ligge i læ der til vinden igen faldt næste dag, som vejrmeldingen sagde. Vi var forberedt på, at vi ville få en vippetur når vi kom op til indsejlingen til fjorden, hvor vandet blev presset ind ved den vindretning.....og DET gjorde vi!!!Vi kunne se da Ditte, som lå forrest, begyndte at blive smidt rundt i søerne. Vi sejlede ved siden af Penelope...og indimellem kunne vi se det meste af bunden på båden. Da der var gået et stykke tid, kunne Sjønnen fortælle, at nu var der mere læ når vi kom længere opog det blev der.

Korshavn er en naturhavn, hvor der er læ fra alle sider. Der var et par broer, og ankerbolde der lå ude i havnen, men mange havde bare smidt ankeret, da der var læ fra alle sider. Vi fandt en plads ved broen, sammen med Ditte, men Penelope og Chr. Q smed ankeret ud. Om aftenen gik vi en tur og så på den smukke solnedgang. Det var så flot, at se naturen der blev helt farvet af solens stråler.

Næste dag blev det besluttet, at nu ville vi over til fastlandet...og nærmere familien...så målet blev Hou.Vi havde en fin tur - dels for sejl og for motor. Det var lidt overskyet og køligt da vi startede, men efter et stykke tid brød solen frem, og vi fik højt solskin. Ringede til børnene for at invitere på grillmad. Heines syntes der var for langt at køre, men Ryan med familie kom. Det var så skønt at se dem igen. Vi hyggede os om eftermiddagen, og der blev fanget krabber, og holdt krabbevæddeløb – og det var sjovt. Om aftenen spiste vi sammen med de andre på terrassen ved klubhuset, og Ryan og Maiken fik igen et par trøtte piger med sig hjem.

Ditte sejlede videre til Ebeltoft, allerede kl. 6 næste dag, idet de fik besøg af Thomas med familie. Chr. Q sejlede til Marselisborg en time senere, de skulle have besøg af børn, børnebørn og oldebarn, foruden et par langhårede gravhunde. Penelope og Nirvana sejlede sammen til Ebeltoft, senere på dagen, og så var vi igen tre.

Besætningerne på Penelope og Nirvana, var på glasmuseet om formiddagen, og om eftermiddagen var det pigetur. Vi var godt nok kun to - Birte og jeg, men vi fulgte proceduren fuldstændig som vi plejede, bortset fra, at lagkagen denne gang blev udskiftet med æblekage!!!!

Chr. Q stødte til næste dag, og havde nu fået udvidet besætningen med barnebarnet og matrosen Oliver....og så var vi fire. Stine og Knud Erik var stadigvæk i Skagen, men regnede med at vende næsen nedad snarest.

Om aftenen blev der selvfølgelig også grillet, og vi sad og nød den dejlige lune aften. Der blev desuden også lige tid til et slag kort inden vi gik til ro. Resultatet undlader jeg –af hensyn til Skippers selvtillid - at nævne!!!

Da pigerne skulle på bytur næste dag, valgte Oliver vort selskab, frem for morfars.....og som dagen skred frem, kunne vi godt forstå det, for han blev rigtig forkælet af Ingelis.....klog dreng.

Næste dag blæste det, som lovet en ”pelikan”, og det regnede samtidig, så i Nirvana blev malergrejet fundet frem, og dagen blev på den måde, fuldt udnyttet.

Vi var klar til, at komme af sted fra Ebeltoft, så snart vinden havde lagt sig, så kl. 6 næste morgen, var hele ”flåden” klar. Vi var forberedt på en vippetur ud fra Ebeltoft og op forbi Øerne....og det fik vi. Derefter havde vi vinden med os resten af vejen....og der var endda nok af den. Indimellem når søerne samtidig skubbede på, viste loggen 9,2!!!!- det var selvfølgelig kun et øjeblik – men det havde vi dog aldrig oplevet før. Vi havde aftalt, at vi ville sejle direkte til Hals, såfremt vejret tillod det. Da vi havde sejlet 11 timer.....kom vi endelig i havn i Hals – og det var skønt. Efter to landingsøl, en STOR bøfsandwich og en gang pomfritter, væltede vi udmattede om i køjerne.

Vi vågnede friske og udhvilede op til endnu en dejlig solskinsmorgen . Stine og Knud Erik, ankom ved middagstid, og så blev vi enige om, at holde en fælles afskedsfrokost, idet Ib og Ingelis skulle/ville sejle

hjem senere på dagen. Vi tog hver især noget mad med og det endte med, at det blev det store kolde bord, med diverse drikkevarer til. Der blev snakket, drillet og grinet, alt var som tidligere, men vi vidste, at nu blev flåden opløst.....nu var sommertøgtet slut.

Det var dejligt, at vi igen i år havde sejlet så lang en tur, uden uheld af nogen art, og at vi samtidig havde set en masse, og fået mange dejlige oplevelser, og dermed mange dejlige minder vi kan tænke tilbage på i de mørke vinteraftener. Kort sagt - vi havde gentaget succesen fra sidste år, og vi glædede os igen over, at vi blev en af "de fem".....eller "vikingeflåden"

Dagen efter fortsatte Nirvana til Løgstør, hvor Lea ville påmønstre. Vi skyndte os af sted, og var så heldige at komme med under Limfjordsbroen, da åbningen af broen blev forsinket et par minutter - måske havde bropasseren set os...og forbarmet sig.....MEN så heldige var vi ikke ved Aggersundbroen, hvor han lukkede broen ned lige for næsen af os – og det gav så lige en halv times ventetid. Da den halve time var gået måtte han åbne broen –kun for os - hvilket han kunne have undgået, hvis han lige havde trukket det 2 min.

Majken, Lea og Ida stod og ventede inde på land da vi kom i havn – og vi var heldige, at finde en god plads selv om det var sidst på dagen. Da Majken og Ida var kørt, kom vi i gang med at fange krabber, var på legeplads o.s.v - og til sidst gik vi alle tre til ro. Lea og farmor skulle sove i pigeværelset (agterkahytten). Lea havde valgt, at få sin sovepose med, men da vi skulle til at sove kiggede hun misundelig på min dyne, og hun ville sådan ønske, at hun også havde en dyne. Så blev min dyne vendt på tværs, med det resultat at mine fødder stak ud...og så glæder man sig over, at det er en varm sommer i år.

Næste dag blæste det en del, så farfar og Lea gik i gang med krabbefiskeriet og bagefter stod den på bytur. Henad på eftermiddagen begyndte vinden at falde og vi besluttede derfor at sejle til Amtoft, hvor Ida skulle påmønstre næste dag. Det blæste en del og vi fik da også banket nogle "pæle" ned, men det bekymrede ikke damen, som indimellem styrede, eller sad og talte hvor mange "pæle" vi bankede ned. Nåede lige at besigtige legepladsen inden jeg igen fik en nat med "friluftsfødder".

Næste dag ankom Nana, også på vej hjem fra ferie. Gensynsglæden var stor – ikke mindst mellem Lea og hundene. Det var lige noget der passede hende, at få lov til at lufte Frigg. Bolette ville kun med nogle få meter, så skulle hun hjem til sin "mor".

Senere blev Lea udskiftet med Ida, som for første gang skulle prøve, at være på ferie i båden helt alene. Det passede nu damen fint, og vi kørte hele programmet igennem igen. Fange krabber, lege på legepladsen o.s.v. Senere grillede vi, men inden vi var færdige brød uvejret løs, men det ødelagde ikke damens appetit, for hun tømte ganske enkelt kartoffelgryden, alt imens det tordnede og regnen styrtede ned.

Da vi var oppe på legepladsen skulle damen helt op på legestativet, og hun forkyndte højt og tydeligt, at det kunne hun godt selv, og mor siger jeg godt må. Det var jo argumenter jeg ikke kunne modsige, så hun kravlede stolt og selvsikkert derop, og ud på nettet. Pludselig lød der en fortvivlet røst: Farmor, hjælp mig farmor...jeg er jo kun en lille e´n.....og så måtte farmor hjælpe hende igennem nettet og løfte hende ned. Ida havde OGSÅ valgt at få en sovepose med...så det endte igen med en nat med "friluftstæer". Da Ida blev hentet nåede farfar og pigerne lige, at få fanget og studeret nogle krabber, inden de igen kørte hjem til Horsens.

Senere på dagen ankom Penelope og Finn, og alle incl. Nanas besætning grillede sammen på den overdækkede grillplads, hvor der samtidig kom rigtig gang i snakken. Senere ankom Henry og Astrid med nybagte boller, så der blev hurtigt brygget et par kander kaffe.

Næste morgen kunne det ikke gå stærkt nok med, at komme hjem – nu havde vi bare hjemve'. Jeg opholdt mig under dæk det meste af turen, og da vi sejlede ind i havnen var alt pakket og klar. Det var skønt, at komme hjem igen....og der stod også nogle og ventede på os....1½ meter høje tidsler i baghaven!!!!!!

SÅ VAR FERIEEN SLUT!